

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Adulpho et Johanne martyribus. Cap[itulum]. cxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus F. cccxxvi.

sed pro xp̄i nomine martyrio coronatus est: sub persecutione cōstantini anteq̄ fieret xp̄ianus. Et sepultus est cū fratribus suis iuxta corpus beati petri in vaticano sexto kalē octobris. Et cessauit episcopatus dies septem.

De sanctis Cosma et Damiano et sociis martyribus. Cap. cccxii.

Cosmas et Damiano

mianus: antimus: leōtius: et eusebius martyres in ciuitate egea passi sunt tēporib⁹ dñi cletiani et maximiani imperatorum sub preside lysia. Quoz duo primi fratres ex eadem clui-

tate que ē in arabia: matre religiosa noīe theodora geniti: arte medicinae docti: in virgine grātie christi: omnē infirmitatē non solū ab homi⁹ nisbus: sed etiā a iumentis curabāt: gratias oīa tribuētes. Naz et camelū arte diabolica debili⁹ carum sanū restituētes: illesum abire fecerūt: **D**onatona ait noīe palladia paralytica: cum omnia sua in medicis cōsumpſisse: ad sanctos dei accessit: et ab eis sanitatē integrā reportauit. Tunc illa damiani munuscūlū obtulit. Et cū recipere nollet: et illa cū sacramētis p̄ nomē dñi adiurasset: recipere acqueuit: vt ei⁹ deuotioni satisfaceret: et ne nomē dñi spernere videatur. Quod vt cosmas cōparuit: turbatus precepit: ne corpus eius cū fratris corpe ponere. Sequēti ḥo nocte dñs cosme apparuit: et frātrem de suscep̄to munere excusauit. **A**udiens autē preses lysias famā eoꝝ: et q̄ in xp̄i virtute infirmates sanabāt: eos ad se accersit fecit: et que essent eoꝝ nomina: que patria: que condīcio: que fortuna reçiuit. Illi ḥo responderunt ad singula: q̄ nomina eoꝝ erāt cosmas et damianus: patria ḥo arabia: cōditio xp̄iana: fortunaz autē christianos nescire dixerūt. Addētes se et alios tres fratres cōsobrinos habere: antimū: leontius: et eusebius. Quos preses missō cū eis officio sibi presentari iussit: et cepit agere vt sacrificarent: quod cū facere contēnerent p̄cepit eos in manib⁹ et pedib⁹ grauita torquerit. Et dum eius supplicia deriderēt: iussit eos castigants vincos in mare p̄cipitari. Sed statim angelus dñi affuit: et diruptis vinculis illos e pelago liberauit. Et cū hoc miraculū p̄ses magis artib⁹ ascriberet: et ipsi ei xp̄i virtutem predicarēt: illeḡ se eos i noīe dei adriani velle sequi dixisset: continuo duo demones affuerūt: et eis in facie ceciderūt. Sed orātibus p̄ eo sanctis: statim demones discesserūt. Tunc preses dicere cepit: q̄ dñ contra eū indignari fuissent: quia illos relinquare cogitasse. **D**andauitq; sanctos in carcere trudit: donec eos quō perdesse cogitaret. Sequēti die illos eductos iussit

in ignē copiosum lactari. Sed tñ eos in nullis lefit: quin potius flamma erumpēt multos de astantibus interemit. Jubens ergo in equuleo suspendit: sed angelo eos custodiente fatigatis admodū ministris incendēdo: ante p̄fidei desponunt illesi: tres igit fratres fecit in carcere recludi: et cosmā et damianū crucifigit: et a pplo lapidari. Sed lapides in iacentes redibant: et plurimos vulnerabāt. Eductis ergo tribus fratribus: et statib⁹ iuxta crucē cosmā et damianū precepit a q̄ttor militib⁹ sagittari. Sagitte autē martyres nō ledebāt: sed cōverte plures occidebāt. Lysias autē se cōfusum in oīib⁹ cernens: omnes quinq; fratres insimul gladio cedi sūssit. Christiani autē memorē verbū quod dīcebat sanctus cosmas: damianus cum eo sepelire dubitabāt. Et ecce subito camelus aduenit: et humana voce loquēs sanctos in vnum sepeliri mādauit: quod et factū est. Processu ḥo tēporis duorum fratrum cosme et damiani corpora romā sunt translata: et ecclesia eoz nomini edificata. Passi sunt autē sancti martyres. v. kal. octobris circa annū dominī. cccxxvii.

De sanctis Florentio et Hilario martyribus. Cap. cccxiii.

Lorentius et hilarius

martyres passi sunt in gallijs castro seduno. Qui a pagani tenti dum christū cōfiterent: postq; līngue eoz prescise fuissent: dum adhuc integrō sermone loquentes fidei nostre preconia p̄dīcarent: gladio feriti iussi sunt: et sic martyriū a domino corona perceperūt. v. kalen. octobris. **H**ec ait in martyrologio:

De sanctis Adulpho et Iohanne martyribus. Cap. cccxv.

Dulphus et iohannes

enes apud cordubā hispanie ciuitatem passi sunt. Qui p̄ confessio ne nominis christiani capite cesi: a christo domino coronari meruerunt. v. kal. octobris: vt ait ait in martyrologio ex dararij hieronymi sum pro.

De sancto Forso eoꝝ. Cap. cccvi.

Forso episcopus anno quin̄to constantis: qui et constantinus in hibernia claruit: vt dicit Vigilbertus. Hic nobilis genere: s̄ nobilitate fide: ab infantia sacra litteris eruditus: duz inter parentes suos sacrī verbi seminaret eloquii: quadā die subito egrotās quasi mortu⁹ stetit: et quatuor manus ad se desup extensas cōspexit: q̄ tenetē

F. iiiij